

Вознесіння Ісуса Христа

Сорокового дня по Своїм воскресінні явився Ісус Христос апостолам в Єрусалимі і наказав їм, щоб не покидали Єрусалиму, доки не зішле їм з неба Святого Духа.

Потім вивів Апостолів до Витанії на Оливну гору і сказав до них: "По небагатьох днях ви приймете силу Святого Духа, що на вас зійде, і будете Моїми свідками в Єрусалимі, у всій Юдеї та Самари и аж до краю землі". І сказавши це, Спаситель зняв Свої руки і, благословляючи Апостолів, відступив від них, піднявся із землі и полинув до неба. Апостоли дивилися вгору за Христом, доки хмара не закрила Його.

Тоді явилися їм два Ангели і промовили: "Мужі галилейські Чого стоїте, дивлячись на небо? Оцей Ісус, який від вас був взятий на небо, так само прийде, як Його ви бачили відходячого на небо".

Апостоли поклонилися Христові і повернулися з великою радістю до Єрусалиму.

У стародавніх українців у дохристиянські часи Трійця означала пошанування Сонця, Зеленого дива, Води та Землі.

В народі свято називають ще Зелені Свята, Зелена Неділя.

У п'ятницю, до схід сонця, жінки йшли до лісу, збирали лікарські рослини. Вранці в суботу рвали квіти чебрецю, материнки, а також полин та лепеху, якими уквітчують оселі. Все це мало захистити родину і подвір'я від нечистої сили, мавок, русалок.

У неділю у церквах святять зілля. Після богослуження свяченою водою кроплять криниці.

На Зелені свята, як і на проводи, провідували померлих родичів, на кладовищах влаштовували панахиди и спільні поминальні трапези. Рештки глибокої старовини зберегли обряд завивання берези, троїцький обряд водіння куца. Головними компонентами останнього, згадуваного ще в літописах ХІІст., були церемонія прикрашення "куца" (дівчинки або дівчини) у рослинний наряд і обходи дворів із виконанням спеціальних вітальних пісень. Пісні мали характер закликання багатого врожаю.